

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/3356
van het repertorium

Nr. 81 P 2000
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

bruggepensioneerde,
geboren te op
en wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , loco Mr. ,
beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te vermoedelijk in 1990 doch vastgesteld op
6 maart 1992:

Als eigenaar die de opstelling van een vaste of
verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of
gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
gegeven.

Op het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

bruggepensioneerde, geboren te op
 en wonende te

Een grond te hebben gebruikt voor het oprichten
van meerdere vaste inrichtingen, te weten;

een houten chalet, een houten tuinhuis en een
plastieken bergplaats/loods te hebben gebouwd

zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen

en vanaf 6 maart 1992 voormeld bouwwerk in stand
te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar of het
college van burgemeester en schepenen, in
toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart
1962 houdende organisatie van de ruimtelijke
ordering en de stedebouw - thans art. 68§1 Besluit
van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot
wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering
van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet
van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordering en van de stedebouw;
de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom
van 5.000,- Fr. per dag bij niet-uitvoering van
het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 27.05.1999,
ambtshalve ingeschreven
Ontvangen : 3.549 frark. De bewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens akte van aankoop d.d. 23.11.88
geregistreerd 6.12.88 door notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 8 december
1999 door beklagde tegen al de schikkingen ten
dezes laste

tegen het vonnis, op verzet tegen verstekvonnis
d.d. 14 september 1999, op tegenspraak gewezen
door 1 rechter op 7 december 1999 door de
correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer,
dewelke als volgt heeft beslist:

Het verzet is regelmatig naar vorm en werd tijdig
ingesteld; het is derhalve ontvankelijk;

...

De verjaringstermijn van de strafvordering neemt
slechts een aanvang vanaf het tijdstip van het
laatste feit: 17 mei 1999, zijnde de datum van het
bevel tot dagvaarden.

...

Doet het vonnis waartegen verzet werd aangetekend
teniet.

En opnieuw rechtdoende.

Verklaart de strafvordering vervallen door
verjaring voor wat betreft het oprichten van een
houten chalet, een houten tuinhuis en een
plastieken bergplaats/loods.

Verklaart beklagde plichtig aan de
wederrechtelijke instandhouding van deze werken,
zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en
nader gepreciseerd qua tijdsbepaling.

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van
DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op
ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990
decimen, subsidiair een gevangenisstraf van
DRIËNTWINTIG DAGEN.

Verplicht beklagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

Verwijst beklagde tot de kosten van het verstekvonniss, betekeningkosten inbegrepen, en de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklagde, in totaal begroot op de som van 7.385 frank.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen de sloping van de constructies met inbegrip van de vloerplaten impliceert en dit binnen de ZES MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklagde kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het verstekvonniss d.d. 14 september 1999, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

- Stelt vast dat de ten laste gelegde feiten dienen te worden gepreciseerd als volgt: vanaf 06.03.1992 tot de datum van het bevel tot dagvaarden zijnde: 17.05.1999.

- Verklaart beklagde plichtig aan deze feiten.

- Veroordeelt beklagde tot een geldboete van DRIEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op ZEVENTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DRIËNTWINTIG DAGEN.
- Verplicht beklagde tot betaling van EEN bijdrage van TIEN frank, gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.
- Beveelt het herstel van de plaats in de vorige staat, hetgeen de slooping van de constructies met inbegrip van de vloerplaten impliceert, en dit binnen de DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklagde kan voorzien.
- Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.
- Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;
- Veroordeelt beklagde daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.
- Verwijst beklagde tevens tot de kosten der publieke vordering, in totaal begroot op de som van 4.418 frank, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklagde dienen gedragen.
- Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

* * *

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. M. Mr. , beiden advocaat bij de balie van ;

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat het hoger beroep van beklaagde , regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk is, behalve voor zover ingesteld - tegen het ontvangen van het verzet door de eerste rechter; - tegen de beschikking waarbij de verjaring van de strafvordering wordt vastgesteld inzake het feit van de oprichting; dat beklaagde wat deze elementen betreft geen belang had om hoger beroep aan te tekenen; dat het Openbaar Ministerie terzake geen hoger beroep aantekende;

Overwegende dat de eerste rechter reeds de tijdsbepaling inzake het misdrijf van instandhouding preciseerde;

Overwegende dat het Openbaar Ministerie een nota voegde aan het dossier ter precisering van de tenlastelegging wat betreft de toepasselijke wetsbepalingen en daarvan kennis gaf aan beklaagde; dat de feiten van de tenlasteleggingen daardoor evenmin werden gewijzigd; dat beklaagde gelegenheid had zich hieromtrent te verdedigen;

dat na op voorgaande wijzen aan beklaagde kennis te hebben gegeven van de mogelijke wijzigingen in de omschrijving der feiten, de feiten van de tenlastelegging voor zover nog hangende voor het Hof, worden omschreven zoals hierna aangegeven;

Overwegende dat de strafvordering inzake het feit van de tenlastelegging van instandhouding niet door verjaring is vervallen; dat de verjaringstermijn van 5 jaar aanvangt op 16/05/1999; dat de verjaring van de strafvordering gedurende een jaar was geschorst naar aanleiding van de behandeling voor de eerste rechter; dat het kantschrift waarmee d.d. 10/03/2005 aan de raadsman van beklaagde een nota met precisering van de tenlastelegging wordt bekend gemaakt de verjaring van de strafvordering nog heeft gestuit in de eerste termijn van 5 jaar;

Overwegende dat het, door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat op de

terechtzing van het hof werd gedaan, bewezen is gebleven dat beklaagde zich schuldig maakte aan het hem ten laste gelegde feit van instandhouding van de in de tenlastelegging bedoelde gebouwen zonder voorafgaande vergunning; dat inzake het misdrijf van instandhouding dient vastgesteld dat het goed gelegen is in natuurgebied, een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakende in de zin van artikel 146 van het Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

Overwegende dat aan de schuld van beklaagde geen afbreuk wordt gedaan doordat

- de gemeentelijke overheid de feiten zou hebben gedoogd,
- de woning, samen met in de buurt gelegen woningen, van nutsvoorzieningen zou hebben voorzien en ze zou hebben belast,
- de paden waaraan ze gelegen zouden zijn van straatnamen zou hebben voorzien;

Overwegende dat het feit dat de gemeente de onwettige toestand geruime tijd zou hebben gedoogd, aan het bestaan van het feit van de tenlasteleggingen van instandhouding geen afbreuk doet; dat de omstandigheid dat nutsvoorzieningen werden voorzien, dat belastingen werden geheven of dat straatnamen werden gegeven evenmin afbreuk doet aan het strafbaar karakter van het feit van de tenlastelegging van instandhouding;

Overwegende dat het gelijkheidsbeginsel geenszins overtreden is doordat niet allen welke zich aan soortgelijke misdrijven zouden hebben schuldig gemaakt vervolgd worden; dat de opportuniteit van het instellen van de strafvordering wordt beoordeeld door het Openbaar Ministerie; dat er geen recht is op gelijkheid in de onwettigheid; dat beklaagde door te bouwen zonder vergunning ongelijkheid veroorzaakte in vergelijking met de burgers welke bouwen na het bekomen van regelmatige vergunning en het bouwen op plaatsen waar mag gebouwd worden; dat de wet de gevolgen bepaalt welke eraan kunnen worden gegeven;

dat het zonder belang is dat beklaagde beweert niet geweten te hebben dat hij zich in natuurgebied bevond; dat hij in elk geval een bouwvergunning had dienen aan te vragen;

Overwegende dat de redelijke termijn van procesvoering duidelijk werd miskend; dat de zaak in graad van hoger beroep met grote vertraging werd aanhangig gemaakt;

dat het gepast voorkomt de zaak inzake de straftoemeting af te doen mits een eenvoudige schuldigverklaring;

Overwegende dat de herstellvordering door de toen gemachtigde ambtenaar op regelmatige wijze werd overgemaakt bij schrijven d.d. 07.01.1997 en voor de rechter aanhangig gemaakt door de betekening van de dagvaarding aan beklaagde d.d. 25/05/1999; dat de herstellvordering van de Gemachtigde Ambtenaar, op dit moment de Stedenbouwkundig Inspecteur, voorrang heeft op de door het College van Burgemeester en Schepenen voorgestelde herstelmaatregel;

Overwegende dat deze herstellvordering op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van het ten laste van deze beklaagde vastgesteld misdrijf;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

dat het bepalen van een dwangsom de uitvoering van onderhavig vonnis zal ondersteunen;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Uitspraak doende op tegenspraak;

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 21 ter van de wet van 17 april 1878
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204

decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2
 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt het hoger beroep, behalve voor zover het betrekking had

- op de ontvankelijkverklaring van het voor de eerste rechter aangetekend verzet en
- op de vaststelling dat het feit van de oprichting was verjaard;

Uitspraak doende binnen de perken van het ingestelde en ontvankelijke hoger beroep;

Actualiseert en preciseert het nog voor het hof hangende feit als

"te

Als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven.

Op het onroerend goed gelegen te
 gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

bruggepensioneerde, geboren te op
 en wonende te

Vanaf 06.03.1992 tot de datum van het bevel tot dagvaarding zijnde 17.05.1999, meerdere vaste inrichtingen, te weten, een houten chalet, een

houten tuinhuis en een plasticen bergplaats/loods te hebben instandgehouden, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen

De feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Verklaart beklaagde schuldig aan het hiervoor omschreven feit en veroordeelt hem hiervoor bij wijze van eenvoudige schuldigverklaring;

Veroordeelt beklaagde tot de kosten in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 339,11 euro, hierin begrepen de kosten van zijn verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagde te wijten zijnde, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, door de integrale afbraak, van de in de tenlastelegging bedoelde houten chalet, het houten tuinhuis en de plasticen bergplaats/loods inclusief de vloerplaat, het voorgaande binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, ambtshalve in de uitvoering ervan kan voorzien, op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 123,95 EUR per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzinging van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
NEGENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover , Voorzitter,
mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door
, Voorzitter, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;